

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 189
Hyväksytty: FCI 24.11.1999
SKL-FKK:n valtuusto 16.11.1996

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SUOMENLAPINKOIRA (SUOMENLAPINKOIRA)

1/3

Suomalainen rotu

KÄYTTÖTARKOITUS: Alunperin poronhoitotyössä käytetty paimen- ja vahtikoira. Nykyisin myös suosittu seurakoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Saamelaiset ovat jo vuosisatojen ajan käyttäneet suomenlapinkoiran tyyppisiä koiria porojen paimennukseen ja vartiointiin Fennoskandian ja Venäjän pohjoisosissa. Näiden koirien perusteella Suomen Kennelklubi hyväksyi lapinpaimenkoiran ensimmäiset rotumerkit vuonna 1945. Nimi muutettiin lapinkoiraksi vuonna 1967. Rodun tyyppi ja rotokuva alkoivat selkiytyä 1970-luvulla, rotumääritelmää on täsmennetty useita kertoja. Rodun nimi muutettiin edelleen suomenlapinkoiraksi vuonna 1993. Rotokuva on vakiintunut nopeasti ja nykyisin rotu on erittäin suosittu pääasiassa koti- ja harrastuskoirana koko Suomessa.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoa hieman pienempi, kokoonsa nähden voimakasrakenteinen, korkeuttaan hieman pitempi, pitkä- ja tuuheaturkkinen pystykorvainen koira.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rinnan syvyys on hieman pienempi kuin puolet säkäkorkeudesta. Kuono on hieman kalloa lyhyempi. Kallon on hieman leveyttään pitempi, syvyys on sama kuin leveys.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Älykäs, rohkea, rauhallinen ja oppimishaluinen. Ystävällinen ja uskollinen.

PÄÄ: Voimakaspiirteinen, verrattain leveä.

KALLO-OSA: Leveä, päälaki hieman kaartuva. Otsa on melko kaartuva. Selvästi havaittava otsaurre.

OTSAPENGER: Selvä.

SUOMENLAPINKOIRA

2/3

POSKET: Poskikaaret selvät.

KUONO-OSA: Voimakas, leveä ja suora; sekä päältä että sivulta katsottuna tasaisesti, mutta vain hieman kapeneva.

KIRSU: Mieluimmin musta, kuitenkin karvapeitteen väriin sopiva.

HUULET: Tiiviit.

PURENTA: Leuat voimakkaat. Leikkaava purenta.

SILMÄT: Tummanruskeat, kuitenkin karvapeitteen väriin sopivat, soikeat. Ilme on pehmeä ja ystävällinen.

KORVAT: Keskikokoiset, pystyt tai taittokorvat, verrattain etäällä toisistaan, tyvestään melko leveät, kolmion muotoiset ja varsin liikkuvaiset.

KAULA: Keskipitkä, voimakas ja tuuhean karvan peittämä.

RUNKO

SÄKÄ: Lihaksikas ja leveä, hieman erottuva.

SELKÄ: Vahva ja suora.

LANNE: Lyhyt ja lihaksikas.

LANTIO: Keskipitkä ja hyvin kehittynyt; vain hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Syvä, pitkähkö, lähes kyynärpäiden tasolle ulottuva, ei kovin leveä. Kylikiluut ovat hieman kaarevat, eturinta on selvä, ei kovin voimakas.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva loivasti kohoava.

HÄNTÄ: Suhteellisen korkealle kiinnittynyt, keskipitkä, tuuha ja pitkäkarvainen. Hännän päässä voi olla J:n muotoinen koukku. Koiran liikkussa häntä on selän päälle tai kupeelle kiertynyt, levossa se saa olla riippuva.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Vahvaluustoiset, voimakkaat, edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Hieman viistot.

OLKAVARRET: Samanpituiset kuin lavat. Lavan ja olkavarren välinen kulma on melko avoin.

KYYNÄRPÄÄT: Hieman rintakehän alareunan alapuolella, suoraan taakse suuntautuneet.

KYYNÄRVARRET: Melko vankat, pystysuorat.

RANTEET: Joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Keskipitkät, hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Korkeahkot, pikemmin soikeat kuin pyöreät, tiheän karvan peittämät. Päkiät ovat kimmoiset ja sivuilta tiheän karvan suojaamat.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Vahvaluustoiset, voimakkaat, takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Kulmaukset ovat selvät, mutta eivät kovin voimakkaat.

REIDET: Keskipitkät, leveähköt ja vahvalihaksiset.

POLVET: Eteenpäin suuntautuneet, polvikulma on melko selvä.

SÄÄRET: Suhteellisen pitkät ja jäntevät.

KINTEREET: Kohtuullisen matalat. Kinnerkulma on selvä, mutta ei kovin voimakas.

VÄLIJALAT: Lyhyehköt ja voimakkaat. Pystyasentoiset.

KÄPÄLÄT: Samanlaiset kuin etukäpälät. Kannukset eivät ole toivottavat.

LIIKKEET: Vaivattomat. Vaihtaa melko herkästi ravin laukaksi, joka on mie-luisa liikuntamuoto. Raajojen liike on yhdensuuntaista. Työskennellessään suomenlapinkoira on ketterä ja nopea.

NAHKA: Kauttaaltaan tiivis ja poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Runsasta, varsinkin uroksilla selvä kaulus. Peitinkarva on pitkää, suoraa ja karkeata. Päässä ja raajojen etupuolella karva on lyhyempää. Pehmeää ja tiheää pohjavillaa on oltava runsaasti.

VÄRI: Kaikki värit ovat sallittuja. Yleisvärin tulee olla hallitseva. Yleisväristä poikkeavaa väriä voi esiintyä päässä, kaulassa, rinnassa, rungon alaosassa, raajoissa ja hännässä.

KOKO: Ihannesäkäkorkeus uroksilla 49 cm, nartuilla 44 cm, sallittu poikkeama ± 3 cm. Tyyppi on tärkeämpi kuin koko.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- puutteellinen sukupuolileima
- kevyt pää
- puutteellinen otsapenger
- luppakorvat
- liian voimakkaat tai suorat takaraajojen kulmaukset
- jatkuvasti selkälínjan alapuolella kannettu häntä
- pohjavillan puute
- makaava karvapeite
- kihara peitinkarva
- yleisvärin epäselvyys.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- ylä- tai alapurenta
- nikamavika hännässä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.